

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 78 และมาตรา 40 สนับสนุนให้สังคมไทยเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศอย่างเท่าเทียมกัน โดยมีการจัดสรรคลื่นความถี่และนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการบริหารงาน ให้บริการของรัฐแก่ประชาชนเพื่อมุ่งไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 และมาตรา 24 การจัดการศึกษาต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ และสามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 23 – 25) อีกทั้งหมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 67 กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้อย่างคุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 33) และในปัจจุบันการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทุก ๆ ปี ซึ่งเป็นไปตามกฎของ Gordon E. Moore ผู้อำนวยการวิจัยและพัฒนาของบริษัทแฟร์ชาวด์เซมิคอนดักเตอร์เป็นผู้อยู่ในวงการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการค้นคว้าทางด้านสารกึ่งตัวนำ เป็นผู้บุกเบิกและร่วมสร้างบริษัทอินเทลจนมีชื่อเสียงโด่งดังและประสบความสำเร็จของแฟร์ชาวด์ และเป็นผู้ตั้งกฎของมัวร์ (Moore's Law) เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้มีการพัฒนาทางด้านคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ (Computer and Accessories) ให้สูงขึ้นเป็นทวีคูณ เช่น ประสิทธิภาพของไมโครโปรเซสเซอร์ (Microprocessor) จะสูงขึ้นเป็นสองเท่าทุก ๆ 6 เดือน (สัญญา พัฒนสิทธิ์. 2545: 2)

ด้วยเหตุนี้ จึงมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังนั้นกรอบนโยบาย

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาประเทศไทย (Thailand's IT-2010) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศเพื่อการศึกษา เช่น การให้บริการโทรคมนาคมระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา เป็นต้น และลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศ ในปี 2541 ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (National Electronic and Computer Technology Center : NECTEC) ได้จัดตั้งโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย (Schoolnet Thailand) ผ่านหมายเลขพระราชทาน 1509 โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเยาวชนไทย และลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษา โดยเริ่มต้นที่ระดับมัธยมศึกษา (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. ม.ป.ป. : 8) เพื่อมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และเป็นการศึกษาตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน จึงได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนแบบ E-Learning ขึ้น ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นรูปแบบที่พัฒนาต่อเนื่องมาจากบทเรียนบนเครือข่าย (Web-Based Instruction : WBI) โดยมีจุดเริ่มต้นจากแผนเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของชาติ สหรัฐอเมริกา (The National Educational Technology Plan'1996) ของกระทรวงศึกษาธิการสหรัฐอเมริกา ที่ต้องการพัฒนารูปแบบการเรียนของนักเรียนให้เข้ากับศตวรรษที่ 21 การพัฒนาระบบการเรียนรู้จึงมีการนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมาช่วยเสริมอย่างจริงจัง ดังนั้นสามารถกล่าวได้ว่า E-Learning คือ การนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะบริการด้านเว็บเพจเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน การถ่ายทอดความรู้ และการอบรมดังนั้นจะเห็นได้ว่า E-Learning เป็นระบบการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเว็บ และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีสถานะแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา (Active Learning) และการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Center Learning) ผู้เรียนเป็นผู้คิด ตัดสินใจเรียน โดยการสร้างความรู้และความเข้าใจใหม่ๆ ด้วยตนเอง สามารถเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ให้เข้ากับชีวิตจริง ครอบคลุมการเรียนทุกรูปแบบ ทั้งการเรียนทางไกล และการเรียนผ่านเครือข่ายระบบต่างๆ (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2551 : เว็บไซท์)

การจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนบนเครือข่าย (Web- Based Instruction) คือ การใช้โปรแกรมไฮเปอร์มีเดีย (Hypermedia) ช่วยในการสอน โดยการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ประโยชน์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในทุกทาง เป็นการใช้สื่อหลายมิติ สื่อประสมหรือ มัลติมีเดีย (Multimedia) สามารถมีปฏิสัมพันธ์หรือโต้ตอบกับผู้เรียน ได้ทันทีสะดวกในการแก้ไขข้อผิดพลาด และปัญหาในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการศึกษาทางไกล (Distance Education) เพราะมีลักษณะเชื่อมโยงเครือข่ายถึงกัน โดยผู้เรียน

อยู่ต่างสถานที่และห่างไกลกันแต่สามารถเรียนรู้ได้ทั้งในเวลาเรียนตามเวลาที่กำหนด และในเวลาที่ไม่ได้กำหนดขึ้นตามตารางเรียน โดยการสื่อสารแบบสองทางหรือทางเดียว หรือจะเป็นการเรียนแบบตัวต่อตัว (Face to face) ซึ่งขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้เรียน และความพร้อมของสถานที่ (ปรัชญนันท์ นิลสุข, 2551. เว็บไซต์) นอกจากนี้ยังสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนผ่านระบบเครือข่าย และยังสามารถบันทึกผลการเรียนรู้ไว้เปรียบเทียบผลกับเกณฑ์มาตรฐานได้อีก (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2546 : 4) ซึ่งหลักการสร้างบทเรียนบนเครือข่ายต้องอาศัยหลักการเรียนรู้แบบเอกัตบุคคล เพื่อลดข้อแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดโปรแกรมการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนโดยเลือกกิจกรรมการเรียน เลือกเวลาเรียนได้อย่างมีอิสระตามความสามารถของผู้เรียน (กิดานันท์ มลิทอง, 2536 : 163 – 164) ฉะนั้น บทเรียนบนเครือข่ายจึงมีความสำคัญและเป็นสื่อการเรียนการสอนอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้

ครู-อาจารย์สามารถนำเสนอบทเรียนของตนเองผ่านเว็บไซต์ของสถานศึกษาเพื่อผู้เรียนในสถานศึกษาหรือต่างสถานศึกษาได้เข้าไปศึกษาอย่างมีอิสระ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้าง ค้นหา รวบรวม วิเคราะห์และประเมินจากทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีเอื้อให้บนเครือข่าย ผู้สอนจะเป็นเสมือนผู้ดูแล ให้คำแนะนำและปรึกษาตรวจสอบความก้าวหน้าและช่วยเหลือผู้เรียนดูแลให้ผู้เรียนอยู่ในขอบข่ายที่เหมาะสม (บุปผชาติ ทิพพิภรณ์, 2540 : 28) จึงทำให้เกิดแนวคิดว่าการผลิตสื่อการเรียนการสอนบนอินเทอร์เน็ตเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดความเสมอภาคและเป็นการศึกษาอย่างไร้ขอบเขต (กิดานันท์ มลิทอง, 2531: 126)

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีนโยบายส่งเสริมให้บัณฑิตสามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้อย่างน้อย 1 ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2552 : 13-15) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการที่บัณฑิตจะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ต้องอาศัยสื่อการเรียนการสอน และวิธีสอนที่กระตุ้นความสนใจของนักศึกษา แต่เนื่องจากการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยังขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นความสนใจ

ให้ผู้เรียนพึงพอใจ หรือสื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างไร้ขอบเขต จึงทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ

จากการสำรวจข้อมูลนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ ในภาคเรียนที่ 1 จำนวนทั้งหมด 1,068 คน มีนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนเป็น A = 10.49 %, B+ = 9.08 % B = 11.33 % C+ = 16.67 % C = 19.29 % D+ = 12.08 % D = 9.83 % F = 0.28 % I = 7.96% และ N = 2.81% รวมนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ คือต่ำกว่า C+ จำนวนทั้งหมด 69.10 % (สมุดประจำรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของอาจารย์ผู้สอน จำนวน 6 คน : ภาคเรียนที่ 1/2550) และในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งหมด 746 คน มีนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนเป็น A = 7.4%, B+ = 6.7% B = 11.5% C+ = 14.3% C = 15.1% D+ = 17.4% D = 12.1 F = 10.1% และ I = 5.4% รวมนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ คือตั้งแต่ C+ มีจำนวน 60.1% (สมุดประจำรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของอาจารย์ จำนวน 7 คน : ภาคเรียนที่ 2/2550)

จากสภาพปัญหาในการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้างต้น พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งถือว่าการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพทุกด้าน อาทิ ด้านผู้สอน สภาพแวดล้อม ผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนที่จะกระตุ้นความสนใจและสร้างความพึงพอใจให้ผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเอง ขจัดปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติและมโนภาพที่ไม่ดีต่อผู้สอน รายวิชา และขจัดปัญหาที่เกิดจากผู้เรียนที่ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ผู้เรียนที่ใฝ่หาวิธีการสอนแบบใหม่ มีความต้องการเทคโนโลยีสมัยใหม่ และผู้เรียนที่ไม่สามารถเข้าเรียนในชั้นเรียนเนื่องจากต้องไปร่วมกิจกรรมของชุมชนสามารถติดตามการเรียนได้ด้วยตนเอง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิด และสนใจพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อไปนำใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนซึ่งยังไม่มีผู้พัฒนาขึ้น บทเรียนบนเครือข่ายที่สร้างขึ้นนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างไร้ขีดจำกัด เป็นสื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นความสนใจ และสร้างความพึงพอใจให้ผู้เรียน ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ได้ตอบกับบทเรียนบนเครือข่าย มีความสุขในการเรียนกับบทเรียนบนเครือข่าย ลดช่องว่างระหว่างบุคคล และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้มีโอกาสเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ทันสมัย ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. บทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีดัชนีประสิทธิผลมากกว่าหรือเท่ากับ .50
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่เรียนด้วยบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากเป็นต้นไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (1102001) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,079 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม คณะวิทยาการจัดการ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (1102001) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 33 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนด้วยบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. เนื้อหาสาระ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาสาระในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (1102001) ในหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ทั่วไป คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งมีทั้งหมด 12 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 Greeting /Introducing/Leave- taking /Exchanging Personal Information

3.2 Describing People/Things

3.3 Describing Places/Jobs

3.4 Asking and Giving Directions

3.5 Requesting and Offering Help/ Telephone

3.6 Expressing Feelings/ Emotion Thanks/Apologies/Sympathy/Like/Dislike)

3.7 Giving Instructions

3.8 Searching Information via Internet/ E-mail

3.9 Advertisements/Announcements/Labels

3.10 Selling/Buying /Bargaining

3.11 Filling Out Forms/Resumes

3.12 Course Review

4. สถานที่ศึกษาวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม

5. ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 (2 พฤศจิกายน 2551- 16 มีนาคม 2552)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนบนเครือข่าย (WBI : Web – Based Instruction) หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งเป็น IMMWB (Interactive Multi-Media Web Based Instruction) และเป็นบทเรียนบนเครือข่ายที่มุ่งเน้นการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrated) คือ เป็นบทเรียนบนเครือข่ายที่ส่งเสริมทักษะทั้ง 4 ด้านของการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน บทเรียนบนเครือข่ายนี้นำเสนอโดยยึดคุณสมบัติทั้ง 5 ด้าน ของสื่อแบบมัลติมีเดีย ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และการปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนต้องเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์โดยใช้เว็บเบราว์เซอร์ (Browser) เป็นตัวจัดการ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ตมาออกแบบและจัดระบบ เพื่อการเรียนการสอน สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเรียนรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยกำหนดสัดส่วนบทละ 5-6 ข้อ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยทำการทดสอบหลังการเรียนทันที

4. ประสิทธิภาพของบทเรียนบนเครือข่าย หมายถึง ความสามารถของบทเรียนบนเครือข่ายในการสร้างผลสัมฤทธิ์ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ถึงระดับที่คาดไว้และครอบคลุมความเชื่อถือได้ ความพร้อมที่จะใช้งาน ความมั่นคงปลอดภัย และความถูกต้องสมบูรณ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งความหมาย คือ

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนของผู้เรียนเมื่อศึกษาจากบทเรียนแล้วทำแบบฝึกหัดแต่ละหน่วยการเรียนรวมได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนของผู้เรียนเมื่อศึกษาจากบทเรียนการเรียนรู้แล้ว
ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

5. **ดัชนีประสิทธิผล** หมายถึง หลังจากที่นักศึกษาเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเครือข่าย
รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้วนักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละเท่าใด โดยการ
วัดด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำคะแนนทดสอบก่อนทำการทดลองและ
หลังทำการทดลองไปแทนค่าในสูตรหาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนบนเครือข่าย

6. **นักศึกษา** หมายถึง ผู้เรียน/นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคามที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2551

7. **ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเครือข่าย** หมายถึง ระดับความรู้สึก
หรือความคิดเห็น หรือความชอบใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนบนเครือข่าย ซึ่งวัดจากแบบวัด
ความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพตาม
เกณฑ์
2. สามารถนำบทเรียนบนเครือข่ายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไปประยุกต์ใช้
กับการจัดการศึกษาในรูปแบบต่างๆ
3. เป็นแนวทางพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์และตรง
ตามสภาพการเรียนการสอนในยุคสารสนเทศ (Information Technology)
4. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัย และการพัฒนาพัฒนาบทเรียนบนเครือข่าย
รายวิชาภาษาอังกฤษ และรายวิชาอื่น ๆ ในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ต่อไป